

at give så mange redskaber, som vi kan, for at misbruget ikke går i arv fra mor og far.

Alle, der arbejder med det her område, ved, at det er helt nødvendigt, at man sætter fokus på familien, også i langt højere grad, end det sker i dag. Det er jo lige præcis det, de har bedt om. Samtidig ved de, at det giver nogle ekstra muligheder for, at en alkoholbehandling bliver succesrig, at familien inddrages. Det har sjovt nok noget at gøre med det forpligtende fællesskab, der opstår, når mennesker hjælper hinanden med noget. Det er jo noget, vi har en social forståelse for, og underfundigt nok hjælper det altså også i alkoholbehandlingen. Derfor er det altså nødvendigt, at vi går ind og ser på, om den behandling, der gives i dag, er tilstrækkelig – og tallene taler jo altså deres eget sprog.

Det er vel også rimelig klart i den her sammenhæng, at det, at hele familien er inddraget, kan ske på mange forskellige måder. Det er ikke Folketingets opgave at fortælle, hvad der lige præcis er den rigtige måde, for den rigtige måde er altså forskellig i forhold til de forskellige situationer, som man er i, og som familierne er i. Derfor er det slet ikke et spørgsmål om, at vi skal gå ind og sige, hvad det lige præcis er for en metode, der skal bruges, eller at vi skal gå ind og sige, hvilke redskaber der præcis skal bruges i hver enkelt konkret situation.

Det, der er vigtigt, er, at vi tør give hjælp meget hurtigt, for alle ved, at når vi snakker alkoholbehandling, er det ikke et spørgsmål om at blive sat på en venteliste. Så er det i forhold til selve misbrugeren et spørgsmål om, at man kommer i gang, mens misbrugeren har en forståelse for, at det er nødvendigt. Og i den her sammenhæng snakker vi altså om at give børnene og de pårørende den samme ret som misbrugeren, og det synes jeg da egentlig er meget rimeligt. Det er det, vi gør på masser af andre områder, som fru Lone Dybkjær gjorde opmærksom på. Derfor synes jeg jo, at det i bund og grund er nødvendigt, at vi går ind og etablerer den her ret. Jeg synes også, at det i den her sammenhæng klart fremgår, at vores viden er til at gøre det.

Kl. 18:05

Når jeg så skal se på den debat, der er forløbet indtil videre, vælger jeg sådan meget bevidst den positive tilgang til debatten, og den positive tilgang er at sige, at det da er dejligt, at ministeren har forstået, at det er et alvorligt problem. Det var det, ministeren sagde, og det er selvføl-

gelig det, vi skal bære videre i den behandling, der skal foregå.

Jeg syntes også, at det var rart at høre, at Venstres ordfører syntes, at forslaget var sympatisk, og oven i købet sagde, at Venstre var enig i målet, men så ikke lige i midlerne. Så er min naturlige tilgang til det: Jamen der er ikke noget middel, der er helligt for os. Hvis vi er enige om målet, så lad os da bare finde ud af, om det skal være andre løsninger. Det er vi åbne over for.

Så kunne jeg selvfølgelig godt se på fru Sophie Løhde, da hun kom til det sidste afsnit i sin tale, at hun næsten ikke kunne lade være med at glæde sig så fantastisk over, at hun kunne få lov til at sige: Og så mangler SF igen finansieringen. Jeg skal bestemt ikke tage den glæde fra fru Sophie Løhde, men gøre opmærksom på, at udsagnet fra de folk, der har diskuteret det her forslag, de mange mennesker, der har arbejdet med det, er det ganske enkle, at hvis det endelig er noget i den her sammenhæng, er der nok en større chance for, at det bliver en besparelse end en udgift. Og i den her sammenhæng er jeg meget bevidst om, at jeg har valgt at bruge det i forslaget.

Jeg kunne også have valgt at sige, at vi lægger 2 kr. oven på alle alkoholpriser, men så ville fru Sophie Løhde og andre sige: Nej, det vil vi heller ikke være med til. Så det ville sådan set i den her sammenhæng måske nærmest have været ligegyldigt, hvad jeg havde sagt, for man ville have været imod alligevel. Men det skal da ikke forhindre, at vi fremover prøver at finde en fælles løsning.

Jeg synes jo, at Dansk Folkepartis bemærkninger var overordentlig ordentlige, og at de var brugbare i forhold til den videre proces. De Radikale bemærkninger noterede jeg med meget stor glæde, også at Socialdemokratiet tilkendegiver, at det her forslag vil de gerne være med til at støtte. Jamen alt det i en stor pulje fortæller mig, at kan vi ikke blive enige om at vedtage lige præcis det her forslag, skulle skam få os, hvis vi ikke engang kunne blive enige om en fælles beretning på det her område, og det er så det, vi vil prøve at afsøge mulighederne for.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Det giver anledning til en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 18:08

Sophie Løhde (V):

Ja, det er måske også lige så meget for at understrege, når jeg siger, at vi er enige i målet, men ikke i midlerne, er det jo det grundlæggende i